

DV „Radost” Poreč

Područni vrtić Vižinada

„Domaće od malih nogu”

(studen 2020.)

Lokalna akcijska grupa „Sjeverna Istra”

Aktivnosti djece starije mješovite skupine
Odgojiteljice: Jasna Beaković i Ksenija Deković

....Male VELIKE misli....

„Što znači da je nešto domaće?”

- Izjave djece:
- Ema R.: „To je ono ča je od doma. Ono ča imamo u vrtu.”
- Djeca nabrajaju: „Kupus, krumpir, kukuruz, salata, blitva...”
- Korina: „Smrznute maline u frižideru. Pobrane su, kod mene doma. Kod kuće i u polju.”
- Ema R.: „I pršut je domaći.”
- O.: „Kako pršut postane domaći?”
- Ema R.: „Kad svinju pripitomiš i onda je ubiješ i osušiš pršut.”
- Ryan: „Domaća je i kokoš kad je pripitomiš.”
- O.: „Kako se pripitomi kokoš?”
- Ryan: „Ja ju uhvatim i dam joj za jest. Moja sestra je isto pripitomila kokoš. Ja imam svoju ona ima svoju. Kad je ona išla u kokošinjac, njena koka je trčala prema njoj. To znači da je domaća kokoš.”

- Izak: „I riba more biti domaća.”
- O.: „Kako riba može biti domaća?”
- Ema R.: „Nikako. Samo šaran more biti domaći.”
- Mila: „Kad jednu ribu mi uhvatimo, onda je domaća.”
- O.: „Gdje možemo uhvatiti ribu?”
- Mila: „U vodi, u rijekama”.
- O: „Imamo mi u Istri neku rijeku?”
- Mila: „Da. Kad greš gori poli moje none, tamo je neka lokva. I tamo žive ribe.”
- O.: „Jesu te ribe dobre za jelo?”
- Mila: „Aaaaa, mislim da ne.... Ali krakovi od žabe moru se jesti!”

„Što je to domaće od malih nogu?“

- Mila: „Sve ča je domaće od kad si bija mali!“
- O.: „Je li domaće bolje?“
- Emma D.: „Daaa!“
- O.: „Zašto je domaće bolje?“
- Emma D.: „Zato jer je zdravije!“
- O.: „A zašto je zdravije?“
- Emma D.: „Jer je domaće!“
- O.: „Djeco, Koliko nam je važna domaća zdrava hrana?“
- Mila: „Tete, morem ja reć... Od jedan do deset....STO!!!“

Nakon mnogo razgovora u vrtiću na temu, što je to domaće, odlučili smo... istraživati...
U tome su nam pomogli naši dragi roditelji, pa smo zajedno sa njima otkrivali tajni svijet vrtova...
Zapravo, što to domaće sada raste u našim vrtovima?

...Što li smo sve pronašli... 😊

Nešto od povrća što su djeca u svojim vrtovima pronašla donijela su u vrtić...

Zapravo, skupilo se mnoooogo povrća kojeg smo promatrali, dodirivali, mirisali, opisivali, prepoznavali, imenovali...
Razgovorom koje povrće volimo jesti, a koje baš i ne te koje nismo nikada niti kušali...
Došli smo do zaključka da bi ga mi sami mogli i pripremiti...

Poštujući rad ljudi koji su povrće uzgajali, bogatstvo koje ono u sebi nosi, raznolikost i svježinu donesenog povrća, odlučili smo skuhati.... POVRTNU MANEŠTRU, ni manje ni više nego od trinaest vrsta povrća.
Naša teta Rita nam je malo pomagala u organizaciji rada, no većinu smo posla zapravo sami, vrlo marljivo i predano napravili.
Oprali smo povrće, ogulili ga, narezali, kuhali i kušali.

Sobu smo sami pospremili i počistili. Ostatke povrća kompostirali smo u naš mali terarij gdje žive Čarli i Mila. Čarli i Mila su naše kišne gliste... No to je neka sasvim druga priča, koju vam za sada ne želimo otkriti.

...Nakon povrtne maneštre, već osnaženi iskustvom kuhanja, pažnju nam je privukla....bundeve... da bundeve! Većini djece zapravo nepoznato povrće kojeg ne koriste u svom jelovniku. Naša Meri, sjetila se priče koju smo čitali „Juha od bundeve“ , Helen Cooper, a ta je juha bila najbolja na svijetu zato što je mačak bundevu rezao, vjeverica je kuhačom miješala, a patak je dodao soli baš onoliko koliko treba...

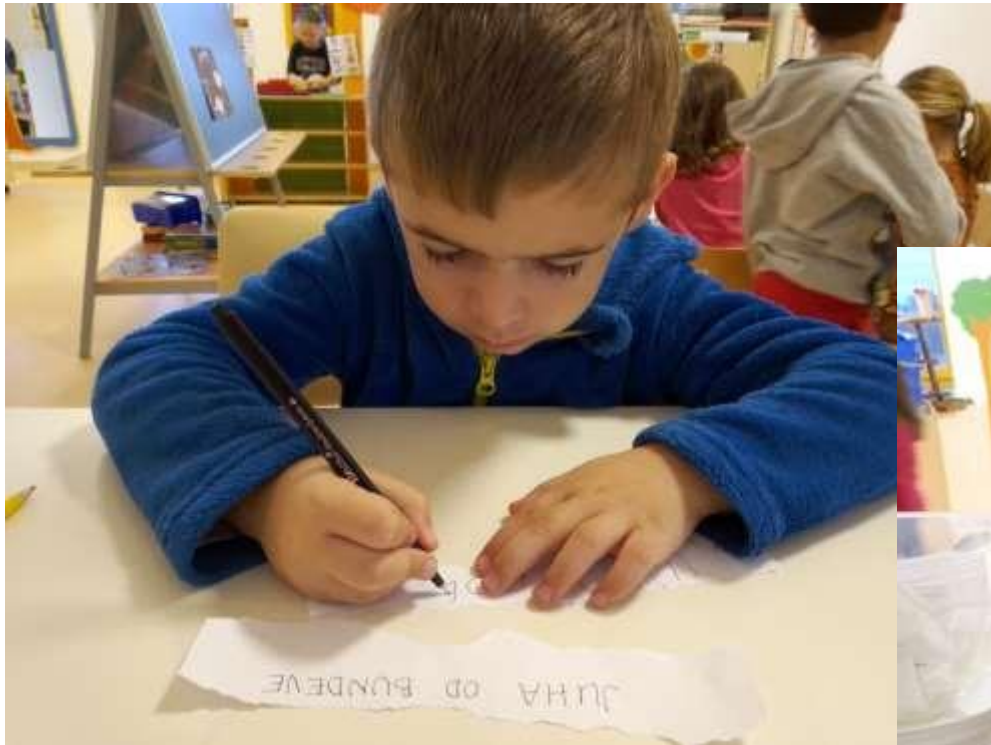

- Pomislili smo, zašto i mi ne bi skuhali juhu od bundeve? Najbolju na svijetu! Osmišljeno, učinjeno. Pronašli smo recept i skuhali juhu. Je li bila najbolja na svijetu? Vjerojatno! Je li većini djece to zapravo bila prva juha od bundeve? Sigurno! Hoćemo li našim roditeljima dati recept za juhu od bundeve? Naravno!

Recept, pa da... Ova naša kulinarska ostvarenja moraju biti zabilježena, ne samo fotografijom ili videozapisom.... Zapisati ćemo ih u našu KUHARICU!!

Bili smo vrijedni, kuhali smo.... No povrća još ima... Ima luka, češnjaka, mrkve, koromača, peršina, celera, slatke papričice... Što s time? Ne želimo da ostane neiskorišteno! Razmišljali smo i razmišljali jaaako puno, baš kao profesor Baltazar isjetili se! Napraviti ćemo VižGetu! Da objasnimo?! Što je Vegeta znate... mi živimo u Vižinadi... pa je naša „Vegeta” zapravo „VižGeta”!!! Evo kako smo je napravili... Povrće smo očistili, narezali na sitne komade, dehidrirali. Zatim smo osušili ružmarin i lovor, kojeg ima u svakom našem vrtu i sve zajedno usitnili sjeckalicom. Dodali smo malo morske soli i zapakirali.

Probajte i vi , nije teško! „Vižgetu” smo ponijeli doma da začinimo naša finajela.

Kao što smo istraživali što raste u našem vrtu, istraživali smo i u našim šetnjama prirodom! Šetajući tako djeca su uočila i prepoznala šipak i maslačak. Odlučili smo ih ubrati i odnijeti u vrtić, jer djeca znaju da su none rekla da se to jede i da je zdravo!
„I još je i domaće, zato što nam raste... tu, doma!” (Ryan).

Šipak smo oprali, osušili, dehidrirali, samljeli i skuhali šipkov čaj!

Čaj smo zasladili medom! Toliko je bio dobar da su se djeca sjetila izliti vodu iz svojih bočica i napuniti ih čajem. ☺
Baš smo snalažljivi!!

A što s maslačkom? Maslačak smo prebrali, očistili, narezali, oprali, skuhamo i napravili rižoto!

Ostala nam je i cikla koju su djeca ubrala u svojim vrtovima. Dogovor je brzo postignut, vođena iskustvom ukusne salate od cikle, djeca su baš to poželjela napraviti. Baš je bilo zabavno... Otkrili smo da cikla može obojiti sve što dotakne... I naše male prstiće!

A kakav je bio ručak? Zdrav i ukusan.
Recept za rižoto s maslačkom i salatu od cikle...

...potražite u našoj kuharici, sve smo zapamtili i zapisali. ☺

I crtali smo, da... Ni to nismo zaboravili!

Znate li što naš Giovanni radi?

Tko je pogodio...

Dobar tek!!!

Nakon toliko marljivog rada odlučili smo se igrati...

Igramo se i učimo...

GDJE RASTE POVRĆE?

Svašta smo otkrili... Zna li da povrće naraste iz malih, majušnih sjemenki?... To je tako čudesno!...
Naravno da smo i to morali istražiti...

Izakov tata nam je donio zemlju, nemamo vrt pa smo zemljom napunili plastičnu kutiju... „Uff, to baš i nije lak posao!“ (Nino)
U zemlju smo posijali sjeme radića i s nestrpljenjem iščekivali hoće li se što dogoditi... Huraaaa!! Nakon nekoliko dana, radić je
niknuo iz naših sjemenki i svakim je danom sve veći. Veselimo se salati od radića.

Sjemenke...sigurno ćemo ih još istraživati! .
Veselimo se novim avanturama. I njih ćemo sigurno podijeliti sa vama!!

